

Φόβος και Παράνοια στην ανατολική Μεσόγειο

Η ανακάλυψη των βουνών του Κουρδιστάν

“Πότε άρχισαν όλα;” Να μια καλή ερώτηση για όποιον θέλει να καταλάβει τι σκατά γίνεται με τις μεσογειακές περιπέτειες του ελληνικού κράτους. Μόνο που η απάντηση δεν είναι εύκολη. Όλα λοιπόν άρχισαν με τη διάλυση του “Μεγάλου Ασθενούς” (της Οθωμανικής αυτοκρατορίας) τον 19ο αιώνα. Για να είμαστε σύντομοι όμως, θα σας πούμε ότι οι τελευταίες ιδέες του ελληνικού υπουργείου των εξωτερικών έχουν ημερομηνία γέννησης το 2003 και την εισβολή των ΗΠΑ στο Ιράκ. Τότε, ενώ το ελληνικό κράτος “έδινε στις ΗΠΑ ό,τι ζητούσαν” κατά τις τότε σπάνιες σχετικές εκφράσεις του ελληνικού τύπου, το τουρκικό κράτος απαγόρευε στον αμερικανικό στρατό τη διέλευση από το έδαφός του.

Αυτή η πράξη δεν ήταν αντιπολεμικό συλλαλητήριο με τον Λαλιώτη στην κεφαλή. Ήταν μια πολύ πραγματική, πολύ υλική και πολύ σοβαρή άρνηση συμμετοχής στα σχέδια των ΗΠΑ για την περιοχή. Βαριά δουλειά με λίγα λόγια: για να πράττεις κατ’ αυτόν τον τρόπο το τουρκικό κράτος θα είχε τους λόγους του. Πράγματι, τα σύνορα του τουρκικού κράτους με το Ιράκ είναι η πιο ασταθής περιοχή του τουρκικού κράτους ο τόπος διαμονής της μεγάλης μάζας της κουρδικής μειονότητας, τόπος δράσης του PKK, τόπος της σκληρότερης κρατικής καταπίεσης και θερμοκήπιο της δράσης των τουρκικών μυστικών υπηρεσιών. Είναι τα παροιμιώδη “βουνά του Κουρδιστάν”, ο μοχλός μέσω του οποίου η ελληνική εξωτερική πολιτική φιλοδοξούσε να διαλύσει το τουρκικό κράτος στα μέσα της δεκαετίας του '90. Από τη σκοπιά του τουρκικού κράτους, η εισβολή των ΗΠΑ στο Ιράκ σήμαινε την αφύπνιση των Κούρδων του Ιράκ που ως τότε ο Σαντάμ κρατούσε ήσυχους με τις σωστές δόσεις δηλητηριωδών αερίων και την απαρχή μιας νέας αποσταθεροποίησης με απρόβλεπτες συνέπειες στα νοτιοανατολικά του σύνορα. Η εισβολή των ΗΠΑ στο Ιράκ ήταν λοιπόν, εκτός όλων των άλλων, και μια αντιτουρκική κίνηση. Κατά τη γνώμη μας ήταν μια κίνηση που έγινε εξ αιτίας γενικότερων πιεστικών αναγκών του παγκόσμιου διακρατικού ανταγωνισμού, αλλά το γεγονός παραμένει: στα χρόνια που ακολούθησαν, το PKK, που μετά τη σύλληψη του Οτσαλάν υποτίθεται πως είχε παραδώσει τα όπλα, αναβίωσε. Ο τουρκικός στρατός ασχολήθηκε επισταμένα με την καταστολή του φτάνοντας έως και στην εισβολή στο ιρακινό έδαφος. Είναι μια διαδικασία που ακόμη και σήμερα βρίσκεται σε εξέλιξη.

Όπως καταλαβαίνετε τώρα, για το ελληνικό κράτος όλα αυτά βρωμοκοπούσαν ευκαιρία. Φυσικά, όταν ένας σοβαρός σύμμαχος των ΗΠΑ στην περιοχή αρχίζει να “μην νιώθει και τόσο κοντά του” τους Αμερικάνους που λέγανε και παλιά στο Big Brother, η βοήθεια που προσφέρουν οι υπόλοιποι σύμμαχοι ανεβαίνει σε αξία. Πέρα όμως από τη συμμαχία με τις ΗΠΑ και τα οφέλη της, υπήρχαν και τα τοπικά μεγαλεπήβολα σχέδια της προηγούμενης δεκαετίας που μετά το φιάσκο των Ιμίων είχαν τεθεί εν υπνώσει: Το τουρκικό κράτος τσακώνεται με τις ΗΠΑ και αποσταθεροποιείται, ή για τους πιο αισιόδοξους διαλύεται από τις “τεράστιες εσωτερικές του αντιφάσεις”... και τσουπ! να σου η “ελληνική Κύπρος” και μαζί ο “νέος περιφερειακός ρόλος της Ελλάδας” που ως γνωστόν, είναι το κράτος στο οποίο δικαιωματικά ανήκουν τα βαλκάνια, η μικρασιατική χερσόνησος, η νοτιοανατολική μεσόγειος και γενικώς ο πολιτισμένος κόσμος. Ίσως, σκέφτονταν οι Έλληνες, με την Τουρκία να τραβάει τη ρότα που τραβάει, διάφοροι στην περιοχή να είναι προετοιμασμένοι να δείξουν μεγαλύτερη κατανόηση για τους ελληνικούς μεγαλοϊδεατισμούς. Για παράδειγμα το κράτος του Ισραήλ, ο άλλος σταθερός σύμμαχος των ΗΠΑ στην περιοχή ήταν υπέροχος υποψήφιος.

Κατά τα άλλα, το σχέδιο μοιάζει με εκείνο του δεύτερου μισού της δεκαετίας του '90: θαλάσσια περικύκλωση και απομόνωση του τουρκικού κράτους σε συμμαχία με την Κύπρο και -ελπίζουν οι Έλληνες- το Ισραήλ και τις ΗΠΑ. Ταυτόχρονα ελπίδες αποσταθεροποίησης του τουρκικού κράτους. Το “κυπριακό”, δηλαδή η προσπάθεια καθολικής ελληνικής κυριαρχίας στην Κύπρο, θα πηγαίνει τόσο καλύτερα όσο καλύτερα πηγαίνουν όλα τα παραπάνω. Και στο τέλος του δρόμου λάμπει ένα από τα δισκοπτήρα του ελληνικού ιμπεριαλισμού: η κυριαρχία στην ανατολική Μεσόγειο. Οι Έλληνες, έχοντας υπ’ όψη όλα αυτά, διένυσαν επτά υπομονετικά χρόνια αναμονής, μυστικών επαφών με το Ισραήλ και τις ΗΠΑ. Τελικά η ευκαιρία ήρθε ως συνήθως, πακέτο με τον κίνδυνο, και όλα βγήκαν στη φόρα με τον τρόπο που συνηθίζεται όταν τα κράτη απευθύνονται στους υπηκόους: σαν έκπληξη. Τσα!

Η ανακάλυψη του “ακριτικού Καστελλόριζου”

Θυμάστε; Ήταν 23 του Απριλίου του 2010 και το ον που ακούει στο ύπουλο όνομα “Γιωργάκης” είχε τραβηχτεί στο Καστελλόριζο για να μας ανακοινώσει ότι το ελληνικό κράτος θα αρχίσει να δανείζεται από τον μηχανισμό στήριξης. Ωραιοί καιροί τότε, χαλαρά τα πράγματα και πολλοί από εκείνους που διαδίδουν τις θεωρίες περί ηλίθιου πρωθυπουργού, είχαν δει τις βαρκούλες και το ύφος του ανδρός και είχαν νιώσει να επαληθεύονται.

Αλλά δεν ήταν θέμα βλακειάς: στους λίγους μήνες που ακολούθησαν, το ελληνικό κράτος ανακάλυψε, τάχα ξαφνικά, νέο σύμμαχο στην περιοχή (το “απομονωμένο” Ισραήλ). Έκτοτε λέει ότι έχει χωθεί με τα μπούνια στο κενό που δημιουργείται από την απομάκρυνση Ισραήλ - Τουρκίας, λέει ότι χώνεται στην απορρύθμιση που δημιούργησαν οι αραβικές εξεγέρσεις, κάνει ασκήσεις με την ισραηλινή αεροπορία, αγοράζει όπλα από το Ισραήλ...

Με άλλα λόγια, η στρατηγική της ανατολικής μεσογείου, που όπως είδαμε έχει πραγματική ημερομηνία γέννησης το 2003, παρουσιάστηκε σαν ιδέα του 2010. Το ελληνικό κράτος, έχοντας πάρει ορισμένα μαθήματα από τις καταστροφικές αποτυχίες της δεκαετίας του '90, σήμερα παρουσιάζεται πιο ώριμο στους χειρισμούς, πιο υπομονετικό, με λιγότερους παπάδες και λιγότερους αγνούς κυπατζήδες στις πρώτες γραμμές της δημοσιότητας. Όσοι παρακολουθούν τα γραφόμενα σε αυτό το περιοδικό τα ξέρουν όλα αυτά από πέρυσι και μαζί ξέρουν και τη γνώμη μας: Το ελληνικό κράτος, ήδη από την τόσο μακρινή εποχή της πρώτης του βροντερής απόφασης ότι “από δω και πέρα το μεγάλο μας πρόβλημα θα λέγεται δημόσιο χρέος”, υπονοεί και εννοεί σε διάφορους τόνους και με διάφορους τρόπους ότι αυτό το “δημόσιο χρέος” μπορεί τελικά να αποπληρωθεί στο στρατιωτικό πεδίο.

Είναι τρομακτικό, αλλά για την καπιταλιστική λογική, αυτός είναι ο μοναδικός ρεαλιστικός τρόπος “αποπληρωμής του χρέους”. Μόνο που σχετικά πρέπει να πειστεί και το πόπολο. Ιδού λοιπόν η συζήτηση εξοικειώσης με την ύπαρξη κάποιας ακαθόριστης, αλλά πάντως συγκεκριμένης ποσοτικής ισοδυναμίας μεταξύ “δημόσιου χρέους” και πολέμου, μια συζήτηση που κρατάει για το ίδιο χρονικό διάστημα και αναλώνει ανάλογους μηντιακούς πόρους με την καθεαυτή συζήτηση περί “δημόσιου χρέους”. Αναμφίβολα, τα φράγκα στους δημοσιογράφους έχουν πιάσει τόπο: Στους μήνες που ακολούθησαν το Kastellorizo show, οι Έλληνες εξοικειώθηκαν με μια νέα γεωγραφία “εθνικών δικαιών” και με μια νέα πολιτική οικονομία της εξωτερικής πολιτικής. Έμαθαν να ανησυχούν για την “ΑΟΖ”, όρο που μέχρι πρότερου εύκολα θα τους έπειθε πως αντιστοιχεί σε ομάδα της Γ' Εθνικής. Έμαθαν ότι ο πραγματικός χάρτης της ιμπεριαλιστικής Ελλάδας δεν έχει βολικό κουτάκι με την Κύπρο μέσα. Έμαθαν μέχρι και ότι το Ισραήλ μπορεί τελικά να μην είναι και τόσο κακό. Εκπαιδεύθηκαν ταχύρρυθμα οι Έλληνες. Βοηθάει κίολας που γι' αυτό το θέμα δεν υπάρχουν καν οι αντιρρήσεις του είδους που προβάλλει η κρατικοδίαιτη αριστερά στην περίπτωση των “σκληρών μέτρων”. Όχι φίλοι μας! Εδώ όλοι κάνουν τον κούνελο, οι αγανακτισμένοι κουνάνε την ελληνική σημαία με ζέση, το ΚΚΕ ανησυχεί για την εθνική κυριαρχία, οι αμεσοδημοκρατικές συνελεύσεις έχουν καλύτερα πράγματα να ασχοληθούν, για παράδειγμα το κυκλοθέατρο με θέμα την Τρόικα. Εν τω μεταξύ, το ελληνικό κράτος κάνει τη δουλειά του. Και η δουλειά του είναι να ξεπληρώσει το “χρέος” με ένα νόμισμα που αποκτά τόσο μεγαλύτερη πέραση, όσο τα υπόλοιπα υποτιμούνται: με πτώματα.

Η ανακάλυψη του πολέμου

Κι έτσι η στρατηγική καταστρώθηκε, οι αναγκαίες επαφές έγιναν, το ελληνικό κοινό βρίσκεται στη μέση ταχύρρυθμης εκπαίδευσης. Και φτάνουμε στις τακτικές κινήσεις των τελευταίων μηνών. Οι Κύπριοι ξεκινούν έρευνες για φυσικό αέριο πληρώνοντας “αμερικανική εταιρεία εβραϊκών συμφερόντων” που λέει και η Καθημερινή. Στην πραγματικότητα πρόκειται για επιθετική διεκδίκηση της de facto διχοτόμησης του νησιού με τον ειδικό ελληνικό τρόπο (το ελληνοκυπριακό κομμάτι θα έχει ΑΟΖ και το τουρκοκυπριακό κομμάτι θα έχει... ψευδοΑΟΖ!) που επιχειρείται μέσω της δημιουργίας προηγούμενου. Ταυτόχρονα, ο Έλληνας υπουργός Άμυνας επισκέφθηκε το Ισραήλ για να τους πει ότι “φοβάμαι ότι η “αραβική άνοιξη” (...) μπορεί να ε-

ΚΑΙ ΚΑΙ ΚΑΙ ΚΑΙ

στον φερεφάρα Αλλοσε δεν υπέρ

6 κόμη κεραιό όπως στο Μάρτιο

υπερμεση των προσην-μελών

στημενότητα της κατόστασης

καρπυφρέτες Αποδοξη η ό-

συναγερω .

πρέπει να υπάρχει .

γρήνηση Διαβεβαί

ωσε τους Πολίτες

λη

απ' πριν από τη γα

Ξελιχθεί σε “αραβικό χειμώνα” και να δημιουργήσει φυγόκεντρες δυνάμεις”, μπας και τρομάξουν κι άλλο που είναι μοναχούληδες. Μετά, για να ξετρομάξουν, τους αναγνώρισε το δικαίωμα της αυτοάμυνας [εναντίον των Παλαιστινίων και όχι μόνο] και αγόρασε 100 εκατομμύρια ευρώ πυραύλους αέρος εδάφους για τη δική του αυτοάμυνα.¹ Ο Ερντογάν από τη μεριά του, αφού έστειλε τον Ισραηλινό πρέσβη πίσω στη χώρα του, ξεκίνησε περιοδεία στις αραβικές χώρες για να πιάσει τα πόστα. Δεν ήταν μόνος του· στην Αίγυπτο συνοδεύθηκε από ισραηλινή F-16 που έπειτα πέταξαν και μέχρι τον τουρκικό εναέριο χώρο σε μια επίδειξη εναέριου βεληνεκού με χορηγό την Κύπρο που παρείχε “άδεια διέλευσης” από το FIR της.² Μία μέρα μετά, έχοντας φτάσει στην Τυνησία, ο Ερντογάν δήλωσε: “Το Ισραήλ δεν μπορεί να κάνει ό,τι θέλει στη θαλάσσια αυτή περιοχή. Θα δουν ποιες είναι οι αποφάσεις μας επί του θέματος αυτού. Τα πλοία του πολεμικού μας ναυτικού είναι σε θέση να βρίσκονται στην ανατολική Μεσόγειο ανά πάσα στιγμή”.³

Όσπου να δούμε όλοι μαζί ποιες είναι οι αποφάσεις τους, οι “διερευνητικές”, “ειρηνικές” γεωτρήσεις της Κύπρου, δηλαδή η de facto διχοτόμηση του νησιού σε ένα υπαρκτό και ένα ανύπαρκτο κομμάτι, συνεχίζονται και όποιος τις πεiràζει θα έχει να κάνει... με όλο τον κόσμο, ή έτσι λένε οι Έλληνες. Με ποιο τρόπο; Για να ακούσουμε και μια καλόβωλη φωνή από τον μοναχούλη μας ειρηνικό σύμμαχο, ο ισραηλινός “αναλυτής” Γγκάλι Γκάλι αναλύει πιθανό πόλεμο με την Τουρκία και τον τρόπο της βέβαιης νίκης του Ισραήλ ως εξής: “μία σύρραξη μεταξύ των δύο χωρών θα υποχρέωνε το Ισραήλ να επιλέξει την τακτική του ολοκληρωτικού πολέμου, μεταφέροντας τις εκθροπραξίες στη χώρα του εκθρού, καταστρέφοντας τις υποδομές του, την οικονομία και τον στρατό του, με την απειλή χρήσης πυρηνικών όπλων πεδίου μάχης να μην απομακρύνεται ποτέ από τις σκέψεις των Ισραηλινών επιτελών”.⁴

Ας μην ξεχνάμε ότι όλα αυτά συμβαίνουν ενώ το Καλοκαίρι ζούσαμε “τις μεγαλύτερες στιγμές του κινήματος”, ο “λαός βρισκόταν στους δρόμους” κλπ κλπ. Και ενώ γενικά κανείς δεν ξέρει τίποτα για το φόντο. Στα χρόνια της ευημερίας τους, οι Έλληνες πήραν το διδακτορικό τους στο συγκεκριμένο είδος εσοκεμμένης κανιβαλικής αφέλειας, τότε που έστελναν γάλατα στους Σέρβους ανησυχώντας μήπως πάθουν καμιά αβιταμίνωση την ώρα που σφάζανε Βόσνιους. Αλλά εδώ δεν πρόκειται για κανιβαλισμό τύπου Βοσνίας. Όταν η ΑΟΖ και οι μεσογειακές περιπέτειες δείξουν το πραγματικό τους πρόσωπο, οι Έλληνες πάλι θα λένε ότι δεν γνώριζαν. Η διαφορά θα είναι μεγάλη, γιατί σε τούτη την περίπτωση η αφέλεια των κανιβάλων θα πληρωθεί, και θα πληρωθεί με τόκο. Όπως λέγαμε και στο προηγούμενο τεύχος, ο παράγοντας που κάνει τη διαφορά λέγεται τουρκικό κράτος...

ΑΟΖ ρε φίλε!

Το 2010, όταν το ελληνικό κράτος αποφάσισε να ανακαλύψει την ΑΟΖ², έβαλε τον καθηγητή κύριο Μάζη του πανεπιστημίου του Ιονίου και άνθρωπο εγνωσμένης πατριωτικής ευαισθησίας, να φτιάξει ένα χάρτη όπου ολόκληρη η ανατολική μεσόγειος παρουσιάζεται σαν ελληνική λίμνη γιατί κάπου έχει μια κουκίδα που λέγεται Καστελλόριζο, ο χάρτης έκανε τα περάσματά του από εφημερίδες και κανάλια, τα μυστικά κονδύλια του υπουργείου εξωτερικών μπήκαν σε κίνηση... και όλα εντάξει! Δική μας η ανατολική Μεσόγειος, άντε και των Κυπρίων που είναι δικά μας παιδιά, άντε και των Ισραηλινών που δεν πολυενδιαφέρονται για θάλασσες, αυτοί είναι απασχολημένοι να σκοτώνουν κόσμο για κάτι ξερότοπους με ελιές. Ο χάρτης, που ένα χρόνο πριν πρωτοπαρουσιάστηκε σαν “η ελληνική άποψη για την ΑΟΖ”, σήμερα γράφει από πάνω “τι ισχύει σήμερα για τις ΑΟΖ” [Ελευθεροτυπία 16/9/2011].

Προσέξτε εν τω μεταξύ κι ένα σημαντικό σημείο: ούτε ο κύριος Μάζης όταν έφτιαχνε τον χάρτη δεν σκέφτηκε να αποδώσει διαφορετική ΑΟΖ στο βόρειο και διαφορετική στο νότιο τμήμα του νησιού: είναι γιατί έως και ο Μάζης αναγνωρίζει το τουρκικό επικείμενο σύμφωνα με το οποίο ένα νησί που θεωρείται τυπικά ενιαίο και τυπικά δουλεύει για την επανένωσή του, έχει μία ΑΟΖ και όχι δύο.

Σημειώσεις

1. Καθημερινή 5/9/2011.
2. Καθημερινή 14/9/2011.
3. Καθημερινή 16/9/2011.
4. Καθημερινή 18/9/2011.
5. Ο όρος που έχει ηλικία δεκαετιών, αναλύεται στο “Mare Nosttrum και ελληνικός ιμπεριαλισμός” στο τεύχος #18, 9/2010.

DEPRESSION

νετα τον ρόλο των “αντίρροπων κινήσεων στις πιέσεις που δεχόμαστε από την Ε.Ε”, όπως είχε επισημάνει ο κύριος Τσίπρας ήδη από τις 3 του Φλεβάρη, και η Τρόικα θα είχε φύγει με την ουρά υπό τα σκέλη. Ανίκανοι παιδί μου, τι να πεις...

3/9: Για να εξαργυρώσει αυτήν και άλλες τέτοιες επιτυχημένες στιγμές, ο ΣΥΡΙΖΑ κάνει πανελλαδική συνδιάσκεψη. Αντικείμενο θα είναι η συγκρότηση ενός νέου σχηματισμού εξουσίας με πυρήνα την αριστερά. Να τολμήσουμε να ρίξουμε μια ιδέα για όταν θα πάρουν την εξουσία; Νάτη: Οι “λαϊκές αντιστάσεις”, μιας κι είναι εθνικώς ωφέλιμες, μπορεί να γίνουν και υποχρεωτικές!

4/9: Ο Λεωνίδας Κύρκος πάντως, πεθαίνει πριν προλάβει να δει την αριστερά στην εξουσία. Παρεμπιπτόντως όμως, μαθαίνουμε ότι περίπου το 50% των συντακτών της Καθημερινής στη δεκαετία του '80 είχε περάσει από το “Ρήγα”, που είναι περίπου το ίδιο πράγμα.

6/9: Σενάρια εξόδου της Ελλάδας από το ευρώ αρχίζουν να διακινούνται στα ευρωπαϊκά ΜΜΕ. Με τις καταθέσεις στις ελληνικές τράπεζες, που τόσο είχαν πάρει τα πάνω τους τον Αύγουστο, δεν μας λένε τι γίνεται.

6/9: Φήμες ότι το ΠΑΣΟΚ ξεετάζει τη διάλυση της ΠΑΣΠ. Το πλήγμα για τον ελληνικό τροτσισμό θα είναι θανάσιμο.

6/9: Τα μυστικά κονδύλια των υπουργείων εμφανίζουν αποκλίσεις της τάξης του 1000% σε σχέση με τα αποφασισμένα για τα έτη 2007 και 2008. Την αποκάλυψη έκαναν δημοσιογράφοι των “Νέων” που προφανώς είχαν μείνει παραπονεμένοι.

6/9: Η μεγάλη ιδέα του ευρωμολόγου δέχεται χτύπημα κάτω από τη μέση. Ο οίκος S&P δηλώνει ότι θα το χαρακτηρίσει “σκουπίδι” αμέσως μόλις κυκλοφορήσει. Πιθανότατα αυτοί οι άνθρωποι δεν διαβάζουν ελληνικές εφημερίδες.

8/9: Οι “ανένταχοι φοιτητές” που χρόνια τώρα σπάζανε νεύρα στις γενικές συνελεύσεις, οργανώνονται μέσω Facebook και θέλουν να μετατραπούν σε “κίνημα για ανοιχτή σχολή”. Όσα καντήλια έχουμε ρίξει για τη συνεισφορά των μέσων κοινωνικής δικτύωσης στην επαίσταση, τα παίρνουμε πίσω!

16/9: Και τώρα η μεγάλη ιδέα: όποιος έχει σπίτι θα πληρώσει φόρο! Εξαιρούνται τα ξενοδοχεία γιατί είναι εξαγωγική βιομηχανία, τα φιλανθρωπικά ιδρύματα γιατί με τόσα σπίτια που έχουν θα χρεοκοπήσουν, καθώς και η Εκκλησία της Ελλάδος για τους ίδιους ακριβώς λόγους.

16/9: Ο Μάκης Ψωμιάδης συλλαμβάνεται και αμέσως δηλώνει πολιτικός κρατούμενος. Η αυτογνωσία του ανδρός εντυπωσιάζει! Γνωρίζοντας καλά ότι τόσα χρόνια έκανε ακριβώς αυτό, πολιτική του κουμπουριού και των σχέσεων με το κράτος, καταγγέλλει τώρα τη σύλληψη του σαν αποτέλεσμα συντριπτικής πολιτικής ήττας και όχι “απονομής δικαιοσύνης”. Σωστά! Το επόμενο βήμα είναι να γίνει μια διαδήλωση της μαφίας στη Βουλή με κεντρικό πανώ “Μόλις δεν μας χρειαζέστε, μας πετάτε στο δρόμο”.

Απίστευτη τουρκική πρόκληση! Το τουρκικό κράτος θέλει να κάνει έρευνες για πετρέλαιο στον γραμμωσκιασμένο χώρο, ενώ είναι προφανές ότι “υπάρχει επικάλυψη με την υφαλοκρηπίδα του Καστελλόριζου”. Κι έτσι ανακαλύπτουμε ότι “η υφαλοκρηπίδα του Καστελλόριζου” μπορεί να χρησιμεύσει για το άνοιγμα νέων πεδίων στην επιστήμη της τοπογραφίας: ένα νέο είδος επιφάνειας που αυτοαναπαράγεται ώσπου να καλύψει τα πάντα. Κάπως σαν το κουστούμι του Venom, αλλά σε θάλασσα φάση.